

[Kim Behnke]

Nu ved jeg ikke, hvor meget hr. Svend Heiselberg læser aviser, men f.eks. kunne man på forsiden af dagbladet Børsen i går få verificeret det, jeg nu siger, nemlig at stort set siden 1987 – i går stod der kun siden 1990, men det er faktisk siden 1987 – er statens underskud i en ubrudt linie steget år for år. I de forslag til finanslov, man er kommet med, har man haft forventning om, at der var små underskud. Når så finansloven er vedtaget, er underskuddene blevet meget større, og når året er gået, er det blevet endnu mere meget større. Jamen så flyder økonomien da! 40 milliarder eller 44 milliarder kroner i forventet underskud, og det kommer sikkert til at runde de 50 milliarder kroner. Så flyder økonomien, hr. Svend Heiselberg, og så er der ingen grund til at være i julehumør. For der er altså en befolkning derude, som på et eller andet tidspunkt skal indfri den skattebombe, som hr. Svend Heiselberg bygger med på ved sit partis medvirken til finansloven.

Så var hr. Svend Heiselberg ikke vidende om, hvilke aviser jeg henviste til. Den seneste meningsmåling, offentliggjort i dag i Berlingske Tidende, gennemført af Gallup Institutet, siger klart og tydeligt, at et flertal af Fremskridtspartiets vælgere vil stemme nej ved en kommende folkeafstemning. Hvis man ser, hvordan det foregik op til 2. juni-afstemningen og meningsmålingerne dengang: Jamen da var det på et meget senere tidspunkt, at et flertal af Fremskridtspartiets vælgere valgte at følge Fremskridtspartiet. Det er jo, fordi der først skal være en reel information om, hvad indholdet af det nationale komplot, man har indgået, er.

Så henviser hr. Svend Heiselberg til Fremskridtspartiets tillidsfolk. Jamen vi ved da godt, at en tredjedel af vores tillidsfolk vil stemme ja denne gang, som de gjorde det den 2. juni, og dem kan hr. Svend Heiselberg så citere fra nu af og så til afstemningen, men det ændrer ikke på det synspunkt, vi har.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

For det første vil jeg gerne give hr. Svend Heiselberg det råd, at han skal blande sig uden om mit politiske arbejde, og hvordan jeg administrerer det; det kan i hvert fald ikke være op til hr. Svend Heiselberg at vurdere, om det er

rigtigt eller forkert, at jeg har prioriteret en anden debat i går.

Men så må jeg sige, at jeg forstod på hr. Svend Heiselbergs svar til mig, at det altså ikke var dagpengeomlægningen, der skulle give skattelettelsen. For nu sagde hr. Svend Heiselberg, at efter en omlægning af dagpengene ville man tage fat på en skattelettelse. Og det lyder selvfølgelig mere fornuftigt i den forstand, at der ikke var nogen skattelettelse i forbindelse med omlægningen af dagpengene. Men så spørger jeg hr. Svend Heiselberg: Hvor er egentlig problemet for hr. Svend Heiselbergs parti med hensyn til at komme med forslaget til denne omlægning? Jamen så kom dog med det! Vi kan ikke garantere, at der er noget flertal for det, og jeg er ret sikker på, at der heller ikke i den danske befolkning er et flertal for det. For sandheden er, at hvis hr. Svend Heiselberg skulle have de skattelettelser, som hr. Svend Heiselberg snakker så meget om her fra denne talerstol, skulle hr. Svend Heiselberg nemlig ud og gennemføre nogle foranstaltninger i det danske samfund, som en stor del af den danske befolkning ikke ønsker at acceptere. En stor del af det danske samfund er nemlig godt tilfreds med det serviceniveau, der findes i det offentlige i dag, og ønsker ikke at betale med en nedgang i serviceniveauet, for at hr. Svend Heiselberg kan svinge nogle ideologiske faner.

Men det er så utrolig let at stå her og sige: skattelettelser, og vi ville gerne det ene og det andet, uden overhovedet at sætte noget konkret på, således at mennesker rundt omkring i det danske samfund kan tage stilling til, om det er det, de vil have, eller om de vil beholde de niveauer og det sikkerhedsnet, de har i dag.

Hr. Svend Heiselberg, jeg synes, at Venstres finanspolitiske ordfører i denne debat har lært alt for meget af hr. Kim Behnke, hvad angår de fine ord uden noget konkret indhold i virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er i anledning af hr. Svend Heiselbergs indlæg.

Jeg skylder den bemærkning, at jeg tror, at for de fleste af os andre her i salen gælder det, at når julen nærmer sig, giver vi alle sammen lidt, og vi får alle sammen lidt. Sådan er det til jul.